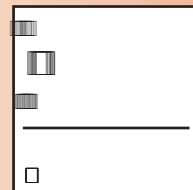

Biuletyn Informacyjny

TECHNIKA i USC

- Rejestracja stanu cywilnego w RPA
- Sytuacja prawna dziecka od dnia 1 stycznia 1946 r.

TWORZYMYSY ERGONOMICZNE ROZWIĄZANIA DLA URZĘDÓW

Fellowes®

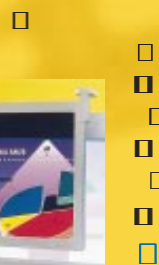
PODKŁADKA POD KSIĘGĘ

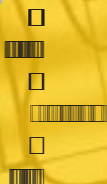
PODKŁADKI ŻELOWE POD MYŚZ I PRZED KLAWIATURĘ

ZESTAW PROMOCYJNY

NISZCZARKA DOKUMENTÓW S50

RAMIĘ Z PRZEGUBEM POD MONITOR

NOWOCZESNE ARCHIWUM

PUDŁO NA ARCHIWA

PUDEŁKA NA AKTA

Zamówienia prosimy kierować pod adresem:

PTH „Technika” sp. z o. o.

44-102 Gliwice, ul. Toszecka 2, tel. (0-32) 231-97-03, faks (0-32) 232-71-31

e-mail: pth@technika.gliwice.pl

Biuletyn Informacyjny
TECHNIKA i USC

OGÓLNOPOLSKI
BIULETYN INFORMACYJNY
DLA URZĘDÓW STANU
CYWILNEGO

NR 4 (29)
IV kwartał 2001 r.

ADRES REDAKCJI:

ul. Toszecka 2
44-102 Gliwice
tel. (0-32) 231-97-03 (pbx), faks 232-71-31
e-mail: pth@technika.gliwice.pl

REDAKTOR NACZELNY:

Władysław PENAR

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

- Wiesława Ogulewicz
e-mail: biuletyn@technika.gliwice.pl
- ZG SUSC

SKŁAD KOMPUTEROWY:

Andrzej Dębicki

DRUK:

„FLOREK” sc.
ul. Floriańska 51a
44-100 Gliwice
Nakład 2200 egz.
Niniejszy numer zamknięto
2 listopada 2001 r.

WYDAWCA I KOLPORTER:

Przedsiębiorstwo Techniczno-
Handlowe „TECHNIKA” sp. z o.o.
ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. (0-32) 231-97-03 (pbx) faks 232-71-31

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC” wynosi w 2001 r. 12,00 zł. PTH TECHNIKA prowadzi sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej. Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2001 r. 48,00 zł. a w roku 2002: 50,00 zł.

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty dokonanej na konto PTH „TECHNIKA” sp. z o.o., ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice, w PKO I Oddział Gliwice, nr konta: 10202401-234102-270-1, z zaznaczeniem liczby egzemplarzy. Należy również podać dokładny adres odbiorcy biuletynu.

Na pierwszej stronie okładki:
Siedziba USC w Goleniowie

W NUMERZE:

<i>Tomasz Brzózka</i> WYPISY Z NIEMIECKICH KSIĄG STANU CYWILNEGO ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W POLSKICH USC	4
<i>Jan Malinowski</i> KASOWANIE ZNAKÓW OPŁATY SKARBOWEJ x 2	7
<i>Dyrekcja PTH „TECHNIKA”</i> KOMPUTERYZACJA	7
NIŻSZE CENY DRUKÓW DLA USC, WYŻSZA JAKOŚĆ PAPIERU	8
PRENUMERATA	9
KTO NA CZELE SUSC ?	9
<i>Urszula Olszewska</i> REORGANIZACJA USC W WARSZAWIE	10
<i>Krystyna Gładych</i> SYTUACJA PRAWNA DZIECKA OD DNIA 1 STYCZNIA 1946 R.	11
<i>Krystyna Gładych</i> REJESTRACJA STANU CYWILNEGO W RPA	15
<i>Krystyna Gładych</i> PRZEPISY PRAWNE DOTYCZĄCE PASZPORTÓW	20
ADMINISTRACYJNA ZMIANA IMION I NAZWISK	22
GALERIA USC - GOLENIÓW	23

Jak co roku w 4. numerze biuletynu zamieszczamy zamówienie na prenumeratę na następny rok. Cena biuletynu wzrośnie o 4% - to mniej niż wskaźnik inflacji. Gorąco zachęcamy do prenumeraty zarówno naszych wiernych czytelników jak również tych, którzy nas jeszcze nie czytają.

W aktualnym numerze warto przeczytać artykuł autorstwa Tomasza Brzózki o praktycznych zagadnieniach dotyczących wypisów z niemieckich ksiąg stanu cywilnego przechowywanych na terenie Polski i zaświadczeniach wydawanych w przypadkach ich zniszczenia lub zaginięcia.

Pani Urszula Olszewska, Kierownik USC w m.st. Warszawie, wprowadza nas w aktualny stan reorganizacji USC w m.st. Warszawie, obejmujący m.in. utworzenie nowego, centralnego archiwum USC dla miasta Warszawy z siedzibą przy ulicy Smyczkowej. Wynikiem tych zmian będzie urząd na miarę XXI wieku. Życzymy powodzenia!

Pragniemy zwrócić uwagę na artykuł omawiający promocyjną sprzedaż druków dla usc. od grudnia 2001r. Obniżamy ceny druków a jednocześnie wprowadzamy 10% rabat „SKONTO DLA SOLIDNYCH” nagradzający terminowy wpływ należności. Skracamy czas realizacji zamówienia do 3 dni, wprowadzając bezpłatną wysyłkę. Zapraszamy do skorzystania z naszej oferty.

Prosimy też Państwa o poinformowanie starostw w Waszym mieście o sprzedaży wysyłkowej nowej książki pani Krystyny Gładych ADMINISTRACYJNA ZMIANA IMION I NAZWISK.

Życzę wszystkim Czytelnikom pomyślności na rok 2002.

Redaktor Naczelny

Władysław Penar

Blisko 800 urzędów stanu cywilnego w Polsce posiada księgi sporządzane przed 1945 rokiem przez byłe niemieckie urzędy stanu cywilnego. Dotyczy to obecnych terenów które:

- przed 1 września 1939 r. leżały w granicach ówczesnej Rzeszy Niemieckiej (obecnie Górny i Dolny Śląsk, Śląsk Opolski, Ziemia Lubuska, Pomorze, Warmia i Mazury),
- do 1919 r. leżały w granicach byłego Zaboru Pruskiego (Wielkopolska, Pomorze Gdańskie, Kujawy,
- w latach 1940-1944 należały do Generalnej Guberni.

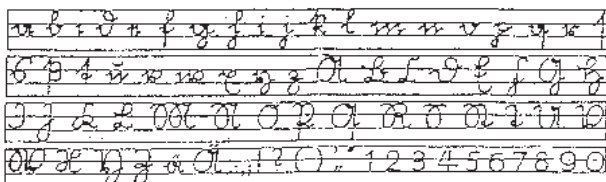
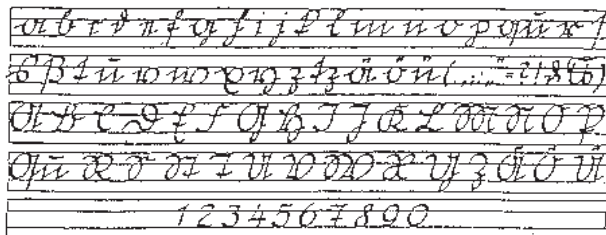
Byłe niemieckie urzędy stanu cywilnego sporządzały księgi w dwóch egzemplarzach. Pierwopis zostawał w urzędzie stanu cywilnego, nato-

miast wtóropis trafiał do archiwum powiatowego. Mimo niszczących działań wojennych większość tych ksiąg zachowała się do dziś. Część została przed zakończeniem działań wojennych wywieziona do Niemiec. Jednak zdecydowana większość ksiąg została w Polsce i jest przechowywana we właściwych miejscowo urzędach stanu cywilnego lub archiwach państwowych.

W księgach sporządzanych w języku niemieckim jest wiele aktów dotyczących osób narodowości polskiej (ówczesnej Polonii niemieckiej) oraz osób narodowości niemieckiej, które po wojnie zostały w Polsce. Akty tych osób były i są na bieżąco prowadzone. Wpisuje się

Litery łacińskie	Pismo ręczne		Litery łacińskie	Pismo ręczne		Litery łacińskie	Pismo ręczne		Litery łacińskie	Pismo ręczne	
	ręczne	druk		ręczne	druk		ręczne	druk		ręczne	druk
A, a	<i>A, a</i>	A, a	H, h	<i>H, h</i>	H, h	N, n	<i>N, n</i>	N, n	T, t	<i>T, t</i>	T, t
B, b	<i>B, b</i>	B, b	I, i	<i>I, i</i>	I, i	O, o	<i>O, o</i>	O, o	U, u	<i>U, u</i>	U, u
C, c	<i>C, c</i>	C, c	J, j	<i>J, j</i>	J, j	P, p	<i>P, p</i>	P, p	V, v	<i>V, v</i>	V, v
D, d	<i>D, d</i>	D, d	K, k	<i>K, k</i>	K, k	Q, q	<i>Q, q</i>	Q, q	W, w	<i>W, w</i>	W, w
E, e	<i>E, e</i>	E, e	L, l	<i>L, l</i>	L, l	R, r	<i>R, r</i>	R, r	X, x	<i>X, x</i>	X, x
F, f	<i>F, f</i>	F, f	M, m	<i>M, m</i>	M, m	S, s	<i>S, s</i>	S, s	Y, y	<i>Y, y</i>	Y, y
G, g	<i>G, g</i>	G, g							Z, z	<i>Z, z</i>	Z, z

do nich wzmianki i nanosi przypiski. W przeszłości przedstawiciele rządu niemieckiego sugerowali rozpatrzenie możliwości zwrotu tych ksiąg do Niemiec. Strona polska zdecydowanie odmawiała takiego rozwiązania. Jednym z argumentów był powód przytoczony powyżej. Ponadto naruszyłyby to powszechnie przyjętą w rejestracji stanu cywilnego zasadę „gdzie fakt tam akt”. Warto jednak powiedzieć, że czyni się pewne kroki, które zmierzają do rozwiązania tego problemu¹.

Wielu spośród kierowników urzędów stanu cywilnego chętnie pozbyłoby się tych ksiąg, oddając je do archiwów państwowych. Jedną z przyczyn takiego stanowiska jest problem z tłumaczeniem aktów, które były sporządzane pismem ręcznym. Nie dość, że trzeba zatrudniać tłumaczy na koszt gminy, to ci nie zawsze potrafią prawidłowo odczytać ręcznie napisany akt. I nic dziwnego. Mnogość rodzajów niemieckiego pisma ręcznego, w tym szczególnie pisma gotyckiego, powoduje, że niektóre litery pisane w podobny sposób można różnie odczytać; np. gotycką literę „d” można odczytać również jako „r” lub „v”, a małą literę „e” jako „n” (patrz wzory dawnego niemieckiego pisma ręcznego). Dlatego nie należy się dziwić niektórym wnioskodawcom z Niemiec, że proszą o kserokopię aktu, a nie o odpis zupełny.

Ilość odpisów wydawanych z ksiąg niemieckich nie maleje. Wnioskodawcy zwracają się bezpośrednio do polskich urzędów stanu cywilnego lub za pośrednictwem polskich konsulatów w Niemczech, niemieckich konsulatów w Polsce oraz kancelarii adwokackich i biur poszukiwań spadkobierców. Większość dokumentów wydobywana jest w celach spadkowych i tzw. poszukiwań genealogicznych.

Przy wydawaniu odpisów z ksiąg niemieckich nie można pomijać przepisów wynikających z art. 83 prawa o aktach stanu cywilnego określających krąg uprawnionych do

otrzymania odpisu. Jednak z wniosku, który napłynęło z Niemiec, trudno jest ocenić czy wnioskodawca jest osobą uprawnioną. Wszczęcie postępowania wyjaśniającego byłoby sporym utrudnieniem. Kierownik urzędu stanu cywilnego winien w tej sytuacji załatwić wniosek pozytywnie, a odpis przesłać do jednego z 5 polskich konsulatów w Niemczech, który jest właściwy miejscowo dla miejsca zamieszkania wnioskodawcy (patrz tabela w numerze 1 z 2001 r. „TECHNIKI i USC”, na str.8). Konsul lub działający z jego upoważnienia pracownik konsulatu winien dopełnić obowiązku nie tylko pobrania opłaty konsularnej za dokument, ale także sprawdzić uprawnienie wnioskodawcy do otrzymania odpisu.

W ostatnim okresie pojawiło się w Polsce wiele biur zajmujących się poszukiwaniem spadkobierców, w tym spadkobierców po obywatelach niemieckich. Biura te wyszukują w prasie niemieckiej ogłoszenia o poszukiwaniu spadkobierców i zwracają się do polskich urzędów stanu cywilnego o odszukanie i wydanie odpisów lub kserokopii aktów potencjalnych spadkobierców. Działają bez jakichkolwiek pełnomocnictw, a jako podstawę upoważniająca do uzyskania odpisu podają art. 752 kodeksu cywilnego, cyt.: „*Kto bez zlecenia prowadzi cudzą sprawę, powinien działać z korzyścią osoby, której sprawę prowadzi i zgodnie z jej prawdopodobną wolą, a przy prowadzeniu sprawy obowiązany jest zachować należyta staranność*”. Przepis ten jednak nie ma zastosowania do wydawania odpisów z akt stanu cywilnego, ponieważ te sprawy reguluje przepis szczegółowy jakim jest art. 83 prawa o aktach stanu cywilnego.

Zdarzają się również przypadki, że polskie biura poszukiwań spadkobierców posiadają pisemne pełnomocnictwa wystawione przez podobne biura w Niemczech, które upoważniają do urzędowego dochodzenia spadkobierców. Upoważniają one polskich kontrahentów do zbierania

wszelkich dowodów, dokumentów i informacji w urzędach stanu cywilnego i archiwach państwowych, umożliwiających odszukanie ustawowych spadkobierców. Moim zdaniem posiadacze tych pełnomocnictw nie spełniają wymogów określających krąg osób uprawnionych do otrzymania odpisów z akt stanu cywilnego. Dodatkowo wątpliwość budzi fakt przenoszenia pełnomocnictw na inną osobę, co w świetle polskiego prawa jest niedopuszczalne.

Przy wystawianiu odpisów z niemieckich ksiąg stanu cywilnego należy pamiętać, że :

1. W przypadku imion i nazwisk należy stosować ich oryginalną pisownię z uwzględnieniem niemieckich znaków diakrytycznych.
2. Do odpisu należy wpisać wszystkie imiona wpisane do aktu. Zdarzają się przypadki, że tych imion jest więcej niż trzy.
3. Nie będzie błędem, jeżeli w odpisie aktu urodzenia podkreślimy imię dziecka, które jest również podkreślone w akcie. Bywa bowiem, że wnioskodawca życzy sobie tego. Podkreślenie imienia w akcie wskazuje, które z imion nadanych dziecku jest imieniem przez niego używanym.
4. Nazwę miejscowości wpisujemy do odpisu w brzmieniu aktualnie obowiązującym, a na wniosek zainteresowanego można w odpisie skróconym wpisać w nawiasie nazwę w chwili jego sporządzenia.

Jeżeli stan ksiąg na to pozwala, a urząd stanu cywilnego dysponuje kserokopiarką, można wydać na wniosek osoby zainteresowanej kserokopię oryginalnego aktu. Ma ona dodatkowo tę zaletę, że zawiera oryginalną pisownię nazwisk, imion i nazw miejscowości oraz zawiera inne dane, które nie mogłyby być wpisane do odpisu zupełnego. W Niemczech uwierzytelnione kserokopie traktowane są na równi z odpisami aktów stanu cywilnego na urzędowych formularzach, a nawet traktuje się je jako mające większą moc dowodową.

Jeżeli nie można wystawić odpisu aktu stanu cywilnego z powodu zaginięcia lub zniszczenia ksiąg, urząd stanu cywilnego właściwy miejscowo do ich przechowywania powinien wystawić stosowne zaświadczenie stwierdzające ten fakt. W treści zaświadczenia powinny znaleźć się dane o zdarzeniu, które było przedmiotem wniosku (urodzenie, małżeństwo, zgon), a także powodu dla którego nie mógł być wystawiony odpis (brak księgi z powodu zaginięcia lub zniszczenia, niefigurowanie aktu w księdze). Nie ma uzasadnionych powodów, aby do zaświadczenia wpisywać dane wnioskodawcy, ani cel jakiemu ma ono służyć.

Do chwili obecnej wiele urzędów korzysta z gotowych druków zaświadczeń, których wzór pojawił się w wydany przez MSW w 1959 r., zdezaktualizowanym już, opracowaniu „Rejestracja stanu cywilnego”. Konstrukcja tego druku, którego wzór nigdy nie był prawnie ustalony, nie pozwala na wydanie poprawnego gramatycznie zaświadczenia. W tej sytuacji kierownik urzędu stanu cywilnego sam powinien pokusić się o zredagowanie zaświadczenia, którego treść wyczerpuje sens jego wystawienia oraz spełnia oczekiwania wnioskodawcy. Swoją propozycję takich zaświadczeń przedstawiam obok.

Tomasz Brzózka

¹ W dniach 18-20.12. 2000 r. odbyło się w Warszawie posiedzenie rządowej polsko-niemieckiej Komisji Mieszanej do spraw Współpracy Kulturalnej. W punkcie 51 protokołu z posiedzenia zapisano: „Obie strony podkreślają znaczenie bezpośredniej współpracy między archiwami (...). Strona polska zgłasza równocześnie propozycję podjęcia polsko-niemieckiego programu rejestracji i mikrofilmowania ksiąg metrykalnych i akt stanu cywilnego, spisu i ewidencji ludności, dotyczących osób zamieszkujących ziemie zachodnie i północne Polski przed 1945 rokiem, które przechowywane są w zbiorach archiwów obu państw”.

1. Wzór zaświadczenia o braku księgi z powodu zaginięcia lub zniszczenia

**Urząd Stanu Cywilnego
w Zielonej Górze**

Zielona Góra, 10 września 2001 r.

Stary Rynek 1, 65-067 Zielona Góra
tel./faks (068) 324 77 81, 325 59 44

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Urząd Stanu Cywilnego w . Zielonej Górze ., właściwy do przechowywania ksiąg stanu cywilnego byłego USC. . Letnica (Lättnitz) . zaświadcza, że księgi . urodzenia . z. . 1923 . roku nie posiada z powodu jej zaginięcia.

Zaświadczenie wydaje się w związku z prośbą o wydobycie aktu . urodzenia . na nazwisko. . Gudrun Ingrid Emma Homeyer . ur. 13 maja 1923 r. w . Letnicy .

.....

2. Wzór zaświadczenia o niefigurowaniu aktu w księdze

**Urząd Stanu Cywilnego
w Zielonej Górze**

Zielona Góra, 10 września 2001 r.

Stary Rynek 1, 65-067 Zielona Góra
tel./faks (068) 324 77 81, 325 59 44

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Urząd Stanu Cywilnego w . Zielonej Górze ., właściwy do przechowywania ksiąg stanu cywilnego byłego USC. . Stary Kisielin (Altkressel) . zaświadcza, że w posiadanej księdze. . małżeństw . z. . 1936 . roku, akt. . małżeństwa . na nazwisko. . Otto Erwin Wilhelm Müller i Anna Hedwig Elke z domu Neumann . nie figuruje.

.....

W związku z kontrolami przeprowadzonymi przez inspektorów GIODO w sprawie przetwarzania danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych i Rozporządzenia MSW i A z dnia 3 czerwca 1998 r. w sprawie określenia podstawowych warunków technicznych i organizacyjnych jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych, informujemy użytkowników Komputerowego Systemu do Rejestracji Aktów Stanu Cywilnego SN_USC wer.5.60 i 5.70 :

• system SN_USC wer.5.70 jest zgodny z ww. Rozporządzeniem w zakresie § 16 tzn. zapewnia odnotowanie:

1. daty pierwszego wprowadzenia danych każdej osoby
2. źródła pochodzenia danych
3. identyfikatora użytkownika wprowadzającego dane
4. informacji komu, kiedy i w jakim zakresie dane zostały udostępnione
- dane opisane w 3 pierwszych punktach zapisują się automatycznie bez ingerencji użytkownika
- dane opisane w p. 4. wymagają ustawienia przez administratora systemu odpowiedniej opcji w programie SN_USC, uruchamiającej dialog na ekranie przed wydrukowaniem dokumentu np. odpisu skróconego
- dane wprowadzone w trakcie dialogu zostają zapisane w bazie i stanowią odnotowanie informacji komu, kiedy i w jakim zakresie dane zostały udostępnione
- SN_USC umożliwia udostępnienie na piśmie treści danych o każdej osobie, której dane są przetwarzane, wraz z informacjami komu, kiedy i w jakim zakresie dane zostały udostępnione.

Prosimy zatem o zgodę na uruchomienie przez pracownika naszego serwisu - w porozumieniu z administratorem danych - opcji oprogramowania wymagającej podania dodatkowych informacji komu, kiedy i w jakim zakresie dane zostały udostępnione. W przypadku braku takiej zgody prosimy o pisemne uzasadnienie decyzji w celu umożliwienia nam udokumentowania przyczyn braku zgodności systemu z Rozporządzeniem w trakcie kontroli przedstawicieli GIODO.

Pragniemy zaznaczyć, że kontrole dotyczą sprawdzenia zgodności z Rozporządzeniem stosowanego w USC systemu przetwarzania danych (a więc programu), a nie danych aktów stanu cywilnego.

Dyrekcja PTH „TECHNIKA”

Na temat pobierania opłaty skarbowej i miejsca nalepiania znaków wyślano już morze łez i zużyto kilka litrów atramentu. Znaki trzeba jeszcze skasować. Wydawać by się mogło, że rzecz jest prosta i nie wymaga komentarza. Znak (lub dowód wpłaty) powinien być trwale związany z podaniem (wnioskiem) i w tym celu się go przykleja. Powinien być tak skasowany, by nie można go było użyć ponownie.

Uznano jednak, że urzędnik nie poradzi sobie z tym problemem i sprawa została uregulowana w dwu aktach prawnych. Kierownik urzędu stanu cywilnego, chcąc dobrze wykonywać swoją pracę, musi działać na podstawie obowiązujących przepisów prawnych (art. 6 k.p.a.) i stać na straży praworządności (art. 7 k.p.a.).

I. Sposób kasowania znaków opłaty skarbowej określony w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22.12.1999 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz.U.99.112.1319)

Instrukcja obowiązuje od 01.01.2000 r. Jak kasować czytamy w § 39:

§ 39 ust. 2. Znaki opłaty skarbowej na podaniu (protokole) i załącznikach kasuje pracownik, który je przyjął, pieczęcią, kasownikiem albo ręcznie, tak aby część odcisku pieczęci, kasownika lub kreski skasowania znajdowała się również na dokumencie poza znakami.

4. Referent rozpatrując podanie sprawdza, czy uiszczono opłatę we właściwej wysokości i dokonuje powtórnego skasowania znaków opłaty skarbowej na podaniu, wpisując na znakach datę załatwienia sprawy oraz umieszczając swój podpis w ten sposób, aby część daty i podpisu przechodziła na znak sąsiedni lub na dokument, na którym znak naklejo-

no. Rozporządzenie wydano na podstawie art. 39a Ustawy z dnia 08.03.1990 r. O samorządzie gminnym.

II. Jak kasować znaki opłaty skarbowej wg Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 05.12.2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty (Dz.U. 2000.110.1176)

Rozporządzenie wydano na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z 09.09.2000 r. O opłacie skarbowej (Dz.U.2000.86.960) i obowiązuje od 01.01.2001 r. Kasowanie znaków opisano w § 8 rozporządzenia.

§ 8.1. Znaki opłaty skarbowej kasują pracownicy organów lub podmiotów określonych w art. 1 ust.2 ustawy które rozpatrują podania, dokonują czynności urzędowych, wydają zaświadczenia lub zezwolenia.

2. Znaki opłaty skarbowej kasuje się przez przekreślenie ich na krzyż, tak aby końce kresiek przechodziły na papier, na którym naklejo znaki. Na każdym ze znaków wpisuje się datę skasowania, a obok znaków sumę, na którą znaki skasowano, oraz umieszcza się podpis kasującego.

Jak widzimy problem skasowania znaków opłaty skarbowej rozpracowali niezależnie od siebie specjaliści dwu ważnych urzędów centralnych - Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Ministerstwa Finansów. Instrukcja kasowania znaków musi więc bardzo dużo kosztować. Problem rozpracowano tak dokładnie, że aż trochę inaczej: jedna z instrukcji nakazuje kasować w dwu etapach, a druga dopuszcza w jednym. Jak więc „(...) działać na podstawie obowiązujących przepisów prawnych i stać na straży praworządności” ?

Jan Malinowski
Kierownik USC w Rymanowie

1. Długowieczne akty stanu cywilnego na papierze Amber

Papier produkowany do XIX wieku był produktem drogim produkowanym z wyselekcjonowanych tkanin, ale trwałym. Wprowadzenie przemysłowych metod produkcji papieru zaowocowało masową sprzedażą taniego papieru. Do jego produkcji używano drewna i składników nadających mu odczyn kwaśny. Jednak pod wpływem kwasu papier ulega destrukcji i samozagładzie. Najpierw żółknie, potem kruszeje, w końcu zamienia się w pył.

Do lat 90. tylko taki papier był dostępny w Polsce. Czym to grozi aktom stanu cywilnego przechowywanych w archiwach nie trzeba przypominać.

Dostrzegając wagę problemu nasze przedsiębiorstwo w 1998 r. - jako pierwsze w kraju - wprowadziło do sprzedaży akty wydrukowane na papierze trwałym.

Początkowo był to papier produkcji Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie Jeziornej, a po zaprzestaniu produkcji w tamtejszych zakładach zastąpił go doskonały papier AMBER produkcji KOSTRZYŃ PAPER.

Na podstawie badań Instytutu Celulozowo-Papierniczego papiery AMBER spełniają wymagania normy ISO 9706:1994 „Information and documentation - Paper for documents - Requirements for performance” (Informacje i dokumentacja - Papier na dokumenty - wymagania odnośnie trwałości).

Norma ta określa parametry papierów odpornych na starzenie, określanych jako długowieczne, archiwalne lub biblioteczne.

Wszystkie papiery AMBER produkowane są w technologii obojętno-zasadowej (bezkwasowej) i posiadają odczyn pH w zakresie 7-7,5.

Oznacza to, że oferowane przez nas akty urodzenia, małżeństwa i zgonu (M1, M2, M3) są drukowane na papierze długowiecznym i mogą być archiwizowane przez okres minimum 200 lat.

2. Odpisy z zabezpieczeniem na doskonałym papierze Silver City

Od 1 stycznia 2000 roku na podstawie Rozporządzenia Ministra SWiA z dnia 26.10.1998 r. w sprawie „szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego...” (Dz.U. Nr 136 z dn. 7.11.1998 r.) wprowadzono do stosowania w usc. odpisy skrócone i zupełne drukowane na papierze ze znakiem wodnym. Znak wodny powstaje na etapie produkcji w papierni, jest wyciskany specjalnym wałkiem na wstędze mokrego papieru w maszynie papierniczej. Problemem jest umiejscowienie znaku wodnego tak, aby zawsze wyciśnięty był w tym samym miejscu z tolerancją kilku milimetrów.

Oferowane przez firmę „TECHNIKA” odpisy aktów stanu cywilnego są drukowane na papierze Silver City produkowanym w szkockiej papierni Curtis Fine Papers.

Firma Curtis Fine Papers jest prekursorem w produkcji papierów z zabezpieczeniami i zaopatruje obecnie w te papiery zarówno odbiorców europejskich jak i amerykańskich. Firma „TECHNIKA” jest jedynym odbiorcą tego papieru w Polsce.

Należy podkreślić, że papier Silver City został przez nas dobrany w ten sposób, aby nie sprawiał problemów podczas druku offsetowego zarówno kolorowego tła jak i rubryk z opisem a jednocześnie był przystosowany do dalszego zadrukowania na urządzeniach biurowych. Chodzi tu przede wszystkim o drukarki laserowe (wysoka temperatura), drukarki atramentowe (dobre przyjmowanie tuszu) oraz drukarki igłowe i maszyny do pisania (duża odporność na przebicie).

Oznacza to, że odpisy aktów stanu cywilnego na oferowanych przez naszą firmę drukach drukowane są z najwyższą jakością, na najlepszych europejskich papierach.

3. Korzystne warunki sprzedaży

Długoterminowe umowy z dostawcami papierów pozwalają prowadzić stabil-

ną politykę cen sprzedaży. Nasze druki nie podrożały przez ostatnie 2 lata.

Obecnie chcemy zaproponować obniżenie kosztu zakupu druków poprzez udział w promocji „SKONTO DLA SOLIDNYCH”. Promocja polega na dodatkowym nagradzaniu tych Partnerów Handlowych, którzy nie posiadają wobec nas żadnych zaległości płatniczych i terminowo płacą za dostarczone druki.

Realizacja promocji „SKONTO DLA SOLIDNYCH” polega na uzyskaniu przez urząd 10% dodatkowego rabatu za dotrzymanie terminu płatności (zapłata za fakturę objętą promocją SDS powinna wpłynąć na konto bankowe firmy „TECHNIKA” do dnia określonego w fakturze terminu płatności).

Przykład:

Urząd zamawia druki na kwotę 1.000 zł. Na taką też kwotę otrzymuje fakturę. W przypadku wpłynięcia zapłaty w terminie 14 dni na konto „TECHNIKI”, wystawimy fakturę korygującą i zwrócimy urzędowi 10% wartości faktury czyli 100 zł.

Terminowy wpływ należności gwarantuje nam płynność finansową i stabilność dostaw papieru, za co udzielamy 10% bonifikaty solidnym partnerom.

4. Pełna oferta druków dla wszystkich wydziałów urzędu

Dodatkową nowością w naszej ofercie druków jest jej znaczne rozszerzenie asortymentowe. Oferujemy już nie tylko druki dla usc., ale również dla potrzeb wszystkich wydziałów urzędu tzn.:

- księgowości, ewidencji, ksiąg podatkowych,
- handlu, obrotu towarowego,
- gospodarki narzędziami i wyposażeniem, druki warsztatowe,
- budownictwa,
- bibliotekarstwa, oświaty,
- żywienia zbiorowego,
- kadr, płac i bhp,
- druki pkzp, druki zfsś,
- druki dla pomocy społecznej,
- administracji,

- ochrony obiektów i straży przemysłowej,
- pojazdów, ewidencji ludności,
- obowiązku służby wojskowej.

Dokładny wykaz zawiera dołączony do biuletynu cennik. Druki te nie są objęte promocją SDS.

5. Solidność w dostawach i fachowość obsługi

Co drugi urząd stanu cywilnego w Polsce zamawia druki w naszej firmie. Posiadamy duże doświadczenie w produkcji druków dla usc. i wiemy o nich najlepiej.

Już ponad 10 lat dostarczamy do usc. w całym kraju oprogramowanie komputerowe do rejestracji aktów stanu cywilnego. Najważniejszą czynnością wykonywaną przez program jest precyzyjne drukowanie aktów i odpisów na dowolnych drukarkach. Dostarczane przez nas druki są produkowane na wyselekcjonowanym papierze na tle o starannie dobranym kolorze (numer farby jest zgodny z kolorem wydrukowanym w Dz. U.) z precyzyjnie określonym rysunkiem orła (umieszczonym w znaku wodnym i na kolorowym nadruku) oraz dokładnie rozmieszczonymi rubrykami i obszarami do dalszego zadrukowania (próbki druków jako pojedyncze egzemplarze załączono do biuletynu).

Wyróżniającą się cechą naszych druków jest ich pełna powtarzalność w rozmieszczeniu matrycy rubryk i opisów, co jest konieczne przy zastosowaniu komputerowych drukarek. Wzory aktów i odpisów publikujemy w portalu internetowym pod adresem www.usc.pl w dziale *Wirtualny sklep, druki akcydensowe*.

Druki sprzedajemy wysyłkowo na podstawie pisemnego lub telefonicznego (faksem) zamówienia. Realizujemy również zamówienia składane przez internet pod adresem www.usc.pl.

Dostawa realizowana jest w ciągu trzech dni od daty przyjęcia zamówienia, a w sprawach pilnych następnego dnia do godziny 14:00 pod warunkiem złożenia zamówienia przed godziną 12:00.

Aby zainteresować Państwa tą formą zakupu **sami będziemy pokrywać koszty wysyłki** druków o wartości nie przekraczającej 800 zł brutto.

Dyrekcja PTH „TECHNIKA”

Szanowni Państwo

Zachęcamy do prenumeraty biuletynu „TECHNIKA i USC”. W 2002 roku cena prenumeraty wynosi **50 zł za 1 kpl. rocznie (z VAT-em)**. Przy zamawianiu większej liczby kompletów cena będzie wielokrotnością 50 zł.

Bardzo prosimy o przesłanie zamówienia w terminie do 20 stycznia 2002 roku - musimy znać zapotrzebowanie w chwili zlecenia drukarni druku 1. numeru biuletynu. Do niniejszego biuletynu dołączyliśmy druk takiego zamówienia.

Dyrekcja PTH „TECHNIKA”

21 października br. minął 4-letni okres kadencji ZG SUSC RP wybranego na Walnym Zgromadzeniu w Spale w 1997 r. Staraliśmy się poznać skład nowo wybranego zarządu. Oto jaki komunikat otrzymaliśmy w tej sprawie:

6385315
FROM : USC LÓDŹ CENTRUM PHONE NO. : 071535300 FAX : 071 53 2041 KRAJOWY PL

22 października br. w Warszawie odbyło się posiedzenie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej, a którym zapadły ważne ustalenia wyrażone w formie dwóch uchwał.

Pierwsza z nich dotyczy wyznaczenia terminu Walnego Zgromadzenia na wrzesień roku 2002 i sposobu wyboru delegatów. Ustalono następującą proporcję 1 delegat na 10 członków Stowarzyszenia.

Termin wrześniowy podyktowany został szeregiem okoliczności, które przy organizacji przedsięwzięć tego rodzaju należy brać pod uwagę. Przede wszystkim wyborami parlamentarnymi, które odbyły się w tym roku, i wyborami samorządowymi, które odbędą się prawdopodobnie w maju roku przyszłego.

Termin Walnego Zgromadzenia wynika ponadto z przedmiotu drugiej z uchwał Zarządu Głównego podjętych w Warszawie, a mianowicie z faktu podjęcia się organizacji w Polsce II Kongresu Europejskiego Stowarzyszenia Urzędników i Urzędników Stanu Cywilnego (EVS), którego nasze Stowarzyszenie jest członkiem-założycielem.

II Kongres EVS odbędzie się wiosną przyszłego roku w Łodzi, a jako wiodący tematem zaproponowano rejestrację zdarzeń stanu cywilnego zaistniałych za granicą.

Łódź, 30.10.2001

Małgorzata Bresler
Sekretarz Zarządu Głównego SUSC RP

W numerze 4. biuletynu „TECHNIKA i USC” z roku 1998 opowiedziałam o planach reorganizacji Urzędu Stanu Cywilnego w m.st. Warszawie. Od tamtego czasu minęły dokładnie trzy lata. Dzisiaj chciałabym podzielić się z Koleżankami i Kolegami-kierownikami usc. informacjami o dalszych losach tych zamierzeń, oraz o tym, co w tym czasie udało się nam zrealizować. Mam bowiem świadomość, że dokonane zmiany organizacyjne mogą być mało czytelne a przez to nieco utrudniać nam współpracę. Miałam nadzieję, że będę mogła powiedzieć o nowej - będącej już faktem dokonany - organizacji naszego urzędu. Ponieważ jednak pewne działania niestety rozciągają się w czasie, widzę potrzebę przekazania Państwu informacji o aktualnym stanie zaawansowania prac.

W trzecim i czwartym kwartale ubiegłego roku zbiory archiwalne z oddziałów Żoliborz, Ochota, Mokotów i Praga Południe oraz zbiory „zabużańskie” zostały zgromadzone w nowej siedzibie Archiwum USC w m.st. Warszawie przy ul. Smyczkowej 14. Natomiast zbiory archiwalne pozostałych oddziałów a mianowicie Śródmieście, Woli i Pragi Północ jeszcze wciąż pozostają w swych dotychczasowych siedzibach. Dla ułatwienia współpracy w tym przejściowym okresie proponuję, aby Państwo, w razie wątpliwości, sprawy dotyczące archiwów (tzn. wydawania odpisów z aktów lub dokonania zmian w aktach) kierowali do nowego archiwum przy ul. Smyczkowej. Sprawy te w trybie pilnym zostaną skierowane do odpowiedniego oddziału, gdzie znajduje się właściwy akt. Pragnę także zapewnić, że takie zorganizowanie pracy (tylko na okres przejściowy) w żadnym razie nie wydłuży czasu załatwiania spraw.

Równocześnie z przemieszczeniem zbiorów archiwalnych do siedziby Archiwum USC w m.st. Warszawie sprawy bieżącej rejestracji zdarzeń z tych oddziałów zostały przeniesione do docelowych już siedzib. I tak:

- z Oddziału Żoliborz do Oddziału Śródmieście,

- z Oddziału Ochota do Oddziału Wola,
- z Oddziału Praga Południe do Oddziału Praga Północ.

Jedynie Oddział Mokotów pozostał w swojej dotychczasowej siedzibie, gdzie wykonuje się bieżącą rejestrację zdarzeń.

Aktualnie więc istnieje pięć oddziałów USC w m.st. Warszawie:

1. Oddział Śródmieście - zasięgiem swego działania obejmujący dzielnicę Śródmieście i Żoliborz oraz Bielany, z siedzibą przy ul. Jezuickiej 1/3,
2. Oddział Wola - zasięgiem swego działania obejmujący dzielnicę Wola, Ochota oraz gminy Bemowo i Włochy, z siedzibą przy al. Solidarności 90,
3. Oddział Mokotów - zasięgiem swego działania obejmujący dzielnicę Mokotów oraz gminy Ursynów i Wilanów, z siedzibą przy ul. Rakowieckiej 25/27,
4. Oddział Praga - zasięgiem swego działania obejmujący dzielnice Praga Południe, Praga Północ oraz gminę Rembertów, z siedzibą przy ul. Kłopotowskiego 1/3,
5. Archiwum USC w m.st. Warszawie - z siedzibą przy ul. Smyczkowej 14, przechowujące zbiory archiwalne „zabużańskie” i oddziałów Żoliborz, Ochota, Mokotów oraz Praga Południe.

W niedalekiej przyszłości wszystkie oddziały zostaną włączone do istniejącej już sieci połączeń teletransmisyjnych, co umożliwi aktualizowanie centralnej bazy danych danymi z bieżącej rejestracji zdarzeń a także uzyskanie odpisu aktu stanu cywilnego w każdym z oddziałów do którego zgłosi się interesant.

Zamierzamy także - prace nad tym zagadnieniem są także mocno zaawansowane - stworzyć kompletną bazę danych, a więc wprowadzić do niej wszystkie archiwalne akty stanu cywilnego. Wówczas odszukanie aktu będzie bardzo ułatwione, co zlikwiduje dotychczasową mitręgę poszukiwania aktów w siedmiu oddziałowych zbiorach archiwalnych.

Koleżanki i Koledzy posiadający w zbiorach swych archiwów księgi parafialne mają świadomość jak trudne jest odszuka-

nie aktu jeśli nie wiadomo, w jakiej parafii akt ten był sporządzony; ile pracy i wysiłku trzeba włożyć, aby informacje takie uzyskać. Nasze zbiory przedwojenne i wojenne to księgi z około 70 parafii. Od 1946 r. różne były losy terytoriów dziś znajdujących się w granicach wielkiej Warszawy. Przynależność ksiąg stanu cywilnego znajdujących się w zbiorach także się zmieniała. Bardzo często trudne jest więc odszukanie aktu dotyczącego przodków osoby zainteresowanej. System jaki budujemy ma właśnie naszym interesantom umożliwić odszukanie aktów stanu cywilnego przodków a nam ułatwić pracę.

Dotychczasowa praca w urzędach stanu cywilnego (mam nadzieję, że zgodzicie się ze mną) to manufaktura. Dziś już nie musi tak być. Dlatego właśnie podjęliśmy ten ogromny wysiłek organizacyjny i finansowy aby to zmienić i udowodnić, że także naszą pracę można zorganizować w sposób nowoczesny, wykorzystując zdobycze techniki komputerowej. I w tym kierunku powinniśmy wszyscy dążyć.

Na koniec - przepraszam Państwa za pewne utrudnienia wynikające z faktu reorganizacji naszego urzędu stanu cywilnego. Są one wynikiem długo trwającego okresu przejściowego. Jest on jednak spowodowany tym, że całe przedsięwzięcie to przede wszystkim ogromny wysiłek finansowy dla Gminy Warszawa Centrum, której jesteście wydziałem. Zmuszeni jesteśmy więc działania te etapować. Przedsięwzięcie to jest bardzo trudne organizacyjnie. Na każdym etapie wymaga bowiem głębokiego przemyślenia, a często także weryfikacji wcześniejszych planów w ramach przyjętej koncepcji.

Wyrażam nadzieję, że o sfinalizowaniu naszego przedsięwzięcia będę miała przyjemność poinformować Państwa w niedługim czasie.

Natomiast powyższa informacja, mam nadzieję, przyczyni się w znacznym stopniu do usprawnienia naszej współpracy.

Urszula Olszewska
Kier.USC w m.st. Warszawie

Z dniem 1 stycznia 1946 r. na terenie całego kraju weszła w życie powszechna jednolita, świecka rejestracja stanu cywilnego. Wprowadzenie jednolitej świeckiej rejestracji stanu cywilnego spowodowało wydanie szeregu aktów prawnych normujących sprawę rejestracji stanu cywilnego. W okresie od 1 stycznia 1946 r. do 20 stycznia 1947 r. weszły w życie następujące akty prawne:

- 1)dekret z dnia 25 września 1945 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. RP Nr 48 poz.272),
- 2)dekret z dnia 25 września 1945 r. Przepisy wprowadzające prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. RP Nr 48, poz.273),
- 3)rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonywania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz.U. RP Nr 54, poz.304),
- 4)dekret z dnia 25 września 1945 r. Prawo małżeńskie (Dz.U. RP Nr 48, poz.270),
- 5)dekret z dnia 25 września 1945 r. Przepisy wprowadzające prawo małżeńskie (Dz.U. RP Nr 48, poz.271),
- 6)dekret z dnia 29 sierpnia 1945 r. Prawo osobowe (Dz.U. RP Nr 40, poz.223),
- 7)dekret z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie postępowania o uznanie za zmarłego i o stwierdzenie zgonu (Dz.U. RP Nr 40, poz.226),
- 8)dekret z dnia 22 stycznia 1946r. Prawo rodzinne (Dz.U. RP Nr 6, poz.52),
- 9)dekret z dnia 22 stycznia 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo rodzinne (Dz.U. RP Nr 6, poz.53),
- 10)dekret z dnia 14 maja 1946 r. Prawo opiekuńcze (Dz.U. Nr 20, poz.135),
- 11)dekret z dnia 14 maja 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo opiekuńcze (Dz.U. RP Nr 20, poz.136),

12)dekret z dnia 21 maja 1946 r. o postępowaniu przed władzą opiekuńczą (Dz.U. RP Nr 22, poz.140),

13)pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 31 października 1946 r. Nr IV ASC.2878/46 o zarządzeniu Ministra Administracji Publicznej o wyznaczenie urzędu stanu cywilnego właściwego do wpisywania aktów stanu cywilnego sporządzonych za granicą oraz postanowień sądów o uznaniu osoby za zmarłą lub o stwierdzeniu zgonu.

Od dnia 1 stycznia 1946 r. rejestracja stanu cywilnego w swych podstawowych założeniach działa do chwili obecnej. Były też pojęcia prawne, które w chwili obecnej już nie funkcjonują, a mianowicie akty zejścia, akty zeznania, uprawnienie, zrównanie.

Akty zejścia to obecne akty zgonu.

Urzędnik stanu cywilnego mógł sporządzić akt zejścia (art. 83 proasc):

- po przedstawieniu mu świadectwa lekarskiego (karty zgonu), stwierdzającego zgon i jego przyczynę i wydanego przez lekarza, który leczył chorego w ostatniej chorobie lub lekarza urzędowego albo oglądacza zwłok,
- po osobistym naocznym stwierdzeniu faktu zgonu.

Akty zeznania to obecne protokoły uznania dziecka.

Ojciec mógł uznać za swoje dziecko urodzone poza małżeństwem. Uznania dokonywało się w formie aktu zeznania przed władzą stanu cywilnego, notariuszem, bądź w rozporządzeniu ostatniej woli (art. 64 § 2 Prawa rodzinnego). Przedstawiciel ustawowy ojca dziecka niezdolnego do działań prawnych lub ograniczonego w tych prawach nie mógł go w tej czynności zastąpić. Oświadczenie o uznaniu ojciec dziecka musiał złożyć osobiście. Ojciec ubezwłasnowolniony częściowo mógł uznać dziecko bez zgody przedstawiciela ustawowego.

Dziecko uznane przez ojca ma status prawny dziecka z małżeństwa (art. 68 Prawa rodzinnego).

Uprawnienie to zrównanie dziecka pozamałżeńskiego z dzieckiem z małżeństwa. Warunkiem uprawnienia było, żeby rodzice dziecka urodzonego jako pozamałżeńskie zawarli związek małżeński. Jeżeli przepis prawny mówi o rodzicach dziecka, to oznacza, że musiało być ustalone ojcostwo dziecka. Przepis art.63 § 3 Prawa rodzinnego dopuszczał ustalenie pochodzenia dziecka od męża matki po jego śmierci. Ustalenia takiego dokonywała władza opiekuńcza. Z instytucji uprawnienia korzystali także zstępni dziecka nawet wówczas, gdy dziecko zmarło przed zawarciem związku małżeńskiego swych rodziców. Reasumując powyższe, aby można było mówić o uprawnieniu musiało być ustalone ojcostwo dziecka, a następnie jego rodzice musieli zawrzeć związek małżeński.

Zrównanie, to nadanie uprawnień dziecku pozamałżeńskiemu, nieuznanemu przez ojca, statusu dziecka po-

chodzącego z małżeństwa (art.69 Prawa rodzinnego). Zrównanie następowało na podstawie postanowienia władzy opiekuńczej, zatwierdzonego przez sąd apelacyjny. Instytucja zrównania wprowadzana była na wniosek matki lub dziecka pod warunkiem, że rodzice dziecka pozostawali w faktycznej wspólności małżeńskiej lub postępowali z dzieckiem tak, jak z dzieckiem z małżeństwa.

Jeżeli ojcostwo dziecka nie zostało ustalone za życia ojca, ustalenia dokonywała władza opiekuńcza w toku postępowania o zrównanie. Jeżeli dziecko było pełnoletnie musiało wyrazić zgodę na zrównanie. Wniosek o zrównanie mogli złożyć: matka, mająca pełną zdolność do czynności prawnych lub ubezwłasnowolniona częściowo, dziecko pełnoletnie lub przedstawiciel ustawowy dziecka niezdolnego do działań prawnych.

Dzieci uprawnione, uznane, zrównane posiadały status prawny dziecka z małżeństwa i zgodnie z art.17 Prawa rodzinnego nosiły nazwisko ojca. Na marginesie aktu urodzenia nanosiło się wzmianki dodatkowe o uprawnieniu, uznaniu, zrównaniu - zgodnie z § 26 pkt.9, 8 i 10 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonywania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo.

Przysposobienie

Wymagania ustawowe wynikające z Prawa rodzinnego odnośnie osoby przysposabiającej różniły się od uregulowań obecnych. Zgodnie z art.76 Prawa rodzinnego przysposobić mogła osoba mająca pełną zdolność do czynności prawnych, która ukończyła lat trzydzieści pięć. Przysposabiający musiał być przynajmniej o piętnaście lat starszy od przysposobionego. Ustawodawca dopuścił niższy wiek dla przysposabiającego - 25 lat - w sytuacji gdy przysposabiany był wychowywany i utrzymywany przez przysposabiającego przez okres co najmniej trzech lat.

Do przysposobienia wymagane było zgodne oświadczenie stron złożone przed notariuszem i zatwierdzone przez

władzę opiekuńczą. W imieniu małoletniego, który nie ukończył 14. roku życia oraz ubezwłasnowolnionego całkowicie oświadczenie składał jego przedstawiciel ustawowy. Małoletni który ukończył 14. rok życia oraz ubezwłasnowolniony częściowo, składał oświadczenie osobiście za zgodą swego przedstawiciela ustawowego. W każdym z tych przypadków wymagane było zezwolenie władzy opiekuńczej.

Przysposobienia mogli dokonać małżonkowie wspólnie lub mogło być ono dokonane przez jedną osobę. Pod rządami dekretu z 22 stycznia 1946 r. Prawo rodzinne można było przysposobić osobę małoletnią i pełnoletnią.

Przez przysposobienie przysposobiony uzyskiwał nazwisko przysposabiającego i prawo dziedziczenia po nim. Art.82 § 2 Prawa rodzinnego dopuszczał dwuczłonowe nazwisko dla dziecka składające się z nazwiska przysposabiającego i nazwiska przysposobionego. Można było, w drodze umowy, wyłączyć prawo dziedziczenia przysposobionego. W przypadku przysposobienia mężatki lub wdowy nazwisko przysposabiającego dodawało się do jej nazwiska rodzowego, co nie wpływało na jej nazwisko mężowskie.

Skutki przysposobienia rozciągały się na dzieci przysposobionego, jeżeli pozostawały pod jego władzą rodzicielską. Rozciągnięcie nazwiska przysposobionego na jego żonę następowało tylko w sytuacji, gdy ta wyraziła zgodę na przysposobienie.

Dzieci z małżeństwa

Domniemanie pochodzenia dziecka od męża matki oraz zaprzeczenie tego domniemanie pozostało niezmienione od 1 stycznia 1946 r. do chwili obecnej. Artykuł 5 Prawa rodzinnego stanowił że „Dziecko, które urodziło się w czasie trwania małżeństwa albo przed upływem trzystu dni od jego rozwiązania, ma za sobą domniemanie urodzenia się z małżeństwa”. Dzieci z małżeństwa noszą nazwisko ojca.

Dzieci pozamałżeńskie

Poszukiwanie ojcostwa - to obecnie sądowe ustalenie ojcostwa. Mogła się tego domagać tak matka, jak i dziecko. W razie ustalenia ojcostwa sąd na wnio-

sek dziecka nadawał mu nazwisko ojca, chyba że matka się temu sprzeciwiła.

Nadanie dziecku nazwiska męża matki

Mąż matki, za jej zezwoleniem, mógł nadać dziecku pozamałżeńskiemu swoje nazwisko przez oświadczenie zarejestrowane w urzędzie stanu cywilnego. W przypadku dziecka niepełnoletniego do nadane nazwiska ojca potrzebne było zezwolenie jego przedstawiciela ustawowego. Dziecko pełnoletnie wyrażało samo zgodę.

Dziecko pozamałżeńskie, o nieustalonym ojcostwie nosiło nazwisko rodowe matki.

Dziecko znalezione

W przypadku znalezienia dziecka nieznanymi rodzicami osoba, która je znalazła zobowiązana była w ciągu tygodnia powiadomić o tym władzę administracji ogólnej pierwszej instancji, organ Miliacji Obywatelskiej lub zarząd gminy (art.63 prawa o asc.). Władza administracyjna, po zasięgnięciu opinii biegłych lekarzy, ustalała przypuszczalny jego wiek nadawała imię, ustalała jakie imiona mają być wpisane do aktu urodzenia, jako imiona rodziców i występowała do władzy administracji ogólnej o nadanie nazwiska. Władza administracyjna drugiej instancji zarządzała sporządzenie aktu urodzenia i umieszczenie w Monitorze Polskim ogłoszenia zawierającego wynik postępowania wyjaśniającego, ustalenie wieku, imienia i nazwiska, wskazanie osoby lub instytucji, która objęła pieczę nad dzieckiem oraz urzędu stanu cywilnego, w którym akt urodzenia został sporządzony.

Osobie, która objęła pieczę nad dzieckiem przysługiwało prawo złożenia oświadczenia w sprawie brzmienia imienia i nazwiska przed ich nadaniem dziecku.

Przepisy wprowadzające prawo rodzinne usankcjonowały stanowisko prawne dzieci pozamałżeńskich, urodzonych przed dniem wejścia w życie prawa rodzinnego poprzez stwierdzenie, że stanowisko to ocenia się wg obowiązującego prawa (art. XXIII § 1 i § 2), w szczególności:

1) dzieci pozamałżeńskie nabywają prawa w stosunku do matki i jej rodziny, chociażby nie były uznane przez matkę,

- 2) ustalenie ojcostwa pozamałżeńskiego w drodze orzeczenia sądowego na podstawie przepisów dotychczasowych ma skutki w prawie rodzinnym z 1946 r.,
- 3) dzieci uważa się za uprawnione z mocy samego prawa, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w art.63 prawa rodzinnego,
- 4) dzieci uznane przez ojca przed dniem wejścia w życie prawa rodzinnego uważa się za dzieci uznane w rozumieniu tego prawa, jeżeli uznanie zostało dokonane w formie przewidzianej w art.64 § 2 prawa rodzinnego, lub wobec sądu,
- 5) dzieci uprawnione przez akty władzy państwowej mają stanowisko prawne dzieci z małżeństwa bez względu na ograniczenia zawarte w akcie uprawnienia.

Z przepisów Prawa rodzinnego wynikała jeszcze jedna ważna zasada. Artykuł XXV tego prawa stanowił bowiem: „Jeżeli dziecko według przepisów prawa rodzinnego ma prawo do innego nazwiska aniżeli to, które nosiło przed dniem wejścia w życie tego prawa, urzędnik stanu cywilnego sporządza na wniosek zainteresowanego odpowiednią wzmiankę w aktach stanu cywilnego”.

Powyższy zapis dopuszczał zatem zmianę nazwiska dziecka na podstawie wniosku osoby zainteresowanej dostosowując ją do przepisów ówczesnie obowiązujących.

Dla ułatwienia prawidłowego zapisu nazwiska dziecka w odpisach aktów urodzenia wystawianych obecnie - już syntetycznie - podaje:

- dziecko pochodzące z małżeństwa - nazwisko ojca,
- dziecko uznane - nazwisko ojca,
- dziecko uprawnione - nazwisko ojca,
- dziecko zrównane - nazwisko ojca,
- dziecko przysposobione - nazwisko przysposabiającego lub nazwisko dwuczłonowe składające się z nazwiska przysposabiającego i nazwiska przysposobionego,
- dziecko, którego ojcostwo zostało ustalone przez sąd - nazwisko ojca, chyba że matka się temu sprzeciwiła,
- dziecko pozamałżeńskie - nazwisko rodowe matki,

- dziecko znalezione - nazwisko nadane przez władzę administracyjną drugiej instancji.

Kolejnym przepisem prawnym regulującym sprawy pochodzenia dziecka, jego uznania i przysposobienia była ustawa z dnia 27 czerwca 1950 r. Kodeks rodzinny (Dz.U. Nr 34, poz.308). Z dniem 1 października 1950 r. tj. z dniem wejścia w życie ww. aktu prawnego przestały funkcjonować takie pojęcia prawne jak akt zeznania, zrównanie i uprawnienie. Zmieniły się przepisy odnośnie uznania i przysposobienia dziecka. Ograniczony został krąg osób uprawnionych do przyjęcia uznania do urzędnika stanu cywilnego i władzy opiekuńczej. Wprowadzono instytucję uznania (art.44 § 1 kr.), potrzebna była zgoda matki. Bez zgody matki uznanie było skuteczne gdy matka nie żyła, była ubezwłasnowolniona całkowicie albo gdy porozumienie się z nią napotykało trudne do przezwyciężenia przeszkody. W tym ostatnim jednak przypadku matka mogła w ciągu sześciu miesięcy od dnia uzyskania informacji (wiadomości) o uznaniu dziecka żądać unieważnienia uznania, jeżeli mężczyzna, który je uznał nie jest ojcem dziecka.

Dziecko uznane nosi nazwisko ojca.

Przysposobienie

Kodeks rodzinny z 1950 r. ograniczył krąg osób przysposobionych tylko do osób małoletnich i tylko ze względu na ich dobro. Zlikwidowana została granica wieku osoby przysposabiającej poprzez zamieszczenie zapisu: „Między przysposabiającym a przysposobionym powinno istnieć odpowiednia różnica wieku.” (art.65 § 2 kr.). Obniżono wiek przysposobionego na wyrażenie zgody na przysposobienie z 14 na 13 lat.

Przysposobienie miało skutki przysposobienia pełnego wynikające z art.64 Kodeksu rodzinnego: „Przez przysposobienie powstaje między przysposabiającym a przysposobionym taki stosunek, jak między rodzicami a dziećmi”. Przysposobiony otrzymywał nazwisko przysposabiającego, a jeżeli został przysposobiony wspólnie przez małżonków - nazwisko męża. Za zgodą przysposabiającego nazwisko przysposobionego mogło się składać z nazwiska przysposabiają-

cego i przysposobionego. Wprowadzono nową instytucję rozwiązania przysposobienia, a mianowicie po dojściu przysposobionego do pełnoletności, oprócz rozwiązania przysposobienia przez sąd, rozwiązanie mogło nastąpić poprzez zgodne oświadczenie przysposabiającego i przysposobionego złożone w formie aktu notarialnego.

Dzieci z małżeństwa

Zachowana została zasada z Prawa rodzinnego z 1946 r. tj. „Istnieje domniemanie, że dziecko urodzone w czasie trwania małżeństwa albo przed upływem trzystu dni od dnia jego ustania lub unieważnienia pochodzi od męża matki”, (art.42 § 1 kr.).

Sądowe ustalenie ojcostwa

Wniosek do sądu o ustalenie ojcostwa mogła złożyć matka i dziecko. Jeżeli ojcostwo dziecka zostało ustalone sądownie, sąd na żądanie dziecka lub matki nadawał dziecku nazwisko ojca w wyniku ustalającym ojcostwo lub w odrębnym postanowieniu.

Nadanie nazwiska męża matki

Mąż matki i matka dziecka mogli złożyć oświadczenie przed urzędnikiem stanu cywilnego, że dziecko będzie nosiło nazwisko męża matki. Było to jednak możliwe tylko wówczas, gdy dziecko było niepełnoletnie.

Dziecko pozamałżeńskie nosiło nazwisko matki. W tym przypadku nastąpiła różnica w podejściu do sprawy nazwiska dziecka o nieustalonym ojcostwie. Pod rządami Prawa rodzinnego z 1946 r. dziecko o nieustalonym ojcostwie nosiło nazwisko rodowe matki, niezależnie od tego, czy jego matka nosiła to nazwisko czy nosiła nazwisko po mężu. W Kodeksie rodzinnym z 1950 r. w art.36 § 1 dokonano zapisu, że jeżeli ojciec dziecka nie jest znany, dziecko nosi nazwisko matki, to znaczy takie nazwisko, jakie nosi matka w chwili jego urodzenia.

Dziecko znalezione

Osoba, która znalazła dziecko nieznanymi rodziców, była zobowiązana w ciągu 7 dni powiadomić organ Milicji Obywatelskiej, który występował do Sądu Powiatowego z wnioskiem o ustalenie treści aktu urodzenia dziecka, sąd nadawał dziecku imię i nazwisko oraz okre-

ślał, jakie imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki mogą być wpisane do aktu urodzenia dziecka.

Nazwisko dziecka

Dziecko nosi nazwisko ojca, jeżeli:

- rodzice są małżeństwem,
- dziecko zostało uznane przez ojca,
- sąd ustalił ojcostwo i nadał dziecku nazwisko ojca,
- rodzice dziecka zawarli małżeństwo po urodzeniu się dziecka i dziecko jest małoletnie,
- rodzice dziecka zawarli małżeństwo przed 1.X.1950 r., tj. przed dniem wejścia w życie Kodeksu rodzinnego, po urodzeniu się dziecka. Nie ma przy tym znaczenia czy dziecko jest małoletnie czy pełnoletnie.

Dziecko nosi nazwisko matki, które nosiła ona w chwili jego urodzenia, jeżeli:

- nie jest ustalone pochodzenie dziecka od konkretnego mężczyzny,
- rodzice dziecka zawarli małżeństwo po urodzeniu się dziecka po wejściu w życie Kodeksu rodzinnego (1.X.1950 r.) i dziecko jest pełnoletnie,
- z chwilą uznania lub ustalenia ojcostwa (po 1.X.1950 r.) dziecko było pełnoletnie.

Dziecko przysposobione nosi nazwisko przysposabiającego lub nazwisko dwuczłonowe składające się z nazwiska przysposabiającego i swojego dotychczasowego nazwiska.

Dziecko znalezione nosi nazwisko nadane przez sąd.

Obecnie obowiązującym aktem prawnym normującym sprawy prawne dziecka jest ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. Nr 9, poz.59 z późn.zm.). Tu już tylko w bardzo krótki sposób naświetle te zagadnienia, jako że temat jest znany, kilkakrotnie był przedstawiany na łamach naszego biuletynu „TECHNIKA i USC”.

Uznanie dziecka

Uznanie dziecka jest to dobrowolne przyznanie się mężczyzny, złożone przez niego w formie oświadczenia, że jest ojcem dziecka. Uznanie musi być złożone przez ojca osobiście. Nie może być złożone przez ojca jego przedstawiciela ustawowego.

Jeżeli ojciec ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych, do uznania dziecka potrzebna jest zgoda jego przedstawiciela ustawowego. Można uznać dziecko niezależnie od jego wieku, a więc małoletnie, pełnoletnie, nie-narodzone - jeżeli zostało już poczęte. Do ważności uznania potrzebna jest zgoda matki oraz dziecka, jeżeli ukończyło lat 13. Zgodę matki dziecka małoletniego w sytuacji gdy matka nie żyje lub nie przysługuje jej władza rodzicielska albo jeżeli porozumienie się z nią napotyka trudne do przezwyciężenia przeszkody zastępuje zgoda przedstawiciela ustawowego dziecka. Zgoda taka nie jest potrzebna, jeżeli uznanie dotyczy dziecka pełnoletniego a matka nie żyje albo porozumienie się z nią napotyka trudne do przezwyciężenia przeszkody. Jest tylko jeden przypadek gdy matka, której nie przysługuje władza rodzicielska (np. matka małoletnia), wyraża zgodę na uznanie, a mianowicie w sytuacji uznania dziecka poczętego.

Zgoda osób warunkująca skuteczność uznania może być wyrażona przed uznaniem, bądź jednocześnie z nim lub w ciągu trzech miesięcy od dnia uznania. Brak zgody w przypisanym terminie powoduje nieważność uznania. Uznanie dziecka może nastąpić przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, przed sądem opiekuńczym, przed notariuszem w razie niebezpieczeństwa grożącego bezpośrednio życiu ojca lub dziecku, a za granicą - przed polskim konsulem lub osobą wyznaczoną do wykonywania funkcji konsula jeżeli uznanie dotyczy dziecka, którego rodzice są polskimi obywatelami. Dziecko uznane nosi nazwisko ojca, chyba że ten za zgodą osób, których zgoda jest potrzebna do ważności uznania, złożył oświadczenie, że dziecko nosić będzie nazwisko matki. Jeżeli dziecko ukończyło 13. rok życia potrzebna jest także jego zgoda. Jeżeli uznanie dziecka nastąpiło przed sporządzeniem, bądź w trakcie sporządzania aktu urodzenia - dane ojca wpisuje się do aktu urodzenia dziecka w rubryce II, a w rubryce IV informację o uznaniu dziecka przez ojca. Je-

żeli uznanie nastąpiło po sporządzeniu aktu - informacja o uznaniu zostaje zamieszczona w rubryce *wzmianki dodatkowej*.

PRZYSPOSOBIENIE DZIECKA

Polskie prawo przewiduje, że przysposobić można osobę małoletnią, tylko dla jej dobra. Rozróżniamy przysposobienie pełne i niepełne.

W przypadku przysposobienia niepełnego (art.124 kod.rodz.i op.) skutki przysposobienia polegają na powstaniu stosunku pomiędzy przysposabiającym a przysposabianym. W przypadku przysposobienia pełnego (art.121 kod.rodz.i op.) stosunek pomiędzy przysposabiającym a przysposabianym jest taki, jak między rodzicami a dziećmi, tzn. dziecko ma nową babcie, dziadka, ciotkę, wujka, stryjeczne i cioteczne rodzeństwo.

Kwalifikowaną formą przysposobienia pełnego jest adopcja tzw. anonimowa (art.124¹ kod.rodz.i op.) przysposobienie anonimowe polega na tym, że rodzice dziecka wyrażają zgodę na jego przysposobienie bez wskazania osoby przysposabiającej. Przysposobienia to, w przeciwieństwie do przysposobienia z art.124 i art.121 kod.rodz.i op., jest nierozwiązywalne. Nie jest dopuszczalne uznanie przysposobionego, unieważnienie uznania, sądowe ustalenie lub zaprzeczenie jego pochodzenia.

W przypadku przysposobienia z art.124 kod.rodz.i op., do dotychczasowego aktu urodzenia nanosi się wzmiankę dodatkową o przysposobieniu. W przypadku przysposobienia z art.121 kod.rodz.i op. do dotychczasowego aktu nanosi się wzmiankę dodatkową, chyba że sąd zarządzi sporządzenie nowego aktu urodzenia dziecka. W przypadku sporządzenia nowego aktu urodzenia, akt poprzedni pozostaje, nie ujawnia się go i nie wydaje z niego odpisów, chyba że zażąda tego sąd w związku z ustaleniem pochodzenia dziecka, rozwiązania stosunku przysposobienia albo w każdej innej sprawie, gdy uzna to za konieczne.

W przypadku adopcji tzw. anonimowej zawsze sporządza się nowy akt urodzenia dziecka. W akcie dotychczasowym wpisuje się informację, że akt ten zastąpiono aktem nowym. Akt ten nie

podlega ujawnieniu, nie wydaje się odpisów, chyba, że zażąda tego sąd.

Przysposobiony po uzyskaniu pełnoletności może żądać udostępnienia księgi stanu cywilnego w części dotyczącej pierwotnego aktu urodzenia. Przysposobiony otrzymuje nazwisko przysposabiającego, a jeżeli przysposobienia dokonali małżonkowie wspólnie lub gdy jeden z małżonków przysposobił dziecko drugiego współmałżonka - nazwisko, które noszą albo nosiłyby dzieci zrodzone z tego małżeństwa. Na żądanie osoby, która ma być przysposobiona, za zgodą przysposabiającego, sąd może postanowić, że nazwisko dziecka składać się będzie z nazwiska dotychczasowego i nazwiska przysposabiającego. Jeżeli przysposobiany ukończył lat 13, do przysposobienia potrzebna jest jego zgoda.

Z chwilą rozwiązania stosunku przysposobienia, nowy akt urodzenia przysposobionego unieważnia sąd w postępowaniu nieprocesowym; unieważnia się także wzmiankę dodatkową o sporządzeniu nowego aktu urodzenia, wpisaną do dotychczasowego aktu urodze-

nia przysposobianego. Przysposobiony zachowuje nazwisko nabyte przez przysposobienie oraz imię lub imiona. Z ważnych powodów sąd na wniosek przysposabiającego lub przysposobianego może orzec, że przysposobiony powraca do nazwiska, które nosił przed orzeczeniem przysposobienia. Na wniosek przysposobionego sąd orzeka o powrocie do poprzednio noszonego imienia lub imion.

Dzieci z małżeństwa

Została utrzymana zasada pochodzenia dziecka od męża matki jeżeli urodziło się ono w czasie trwania małżeństwa, albo przed upływem trzystu dni od jego ustania lub unieważnienia czy orzeczenia separacji.

Sądowe ustalenie ojcostwa

Sądowe ustalenia ojcostwa może żądać dziecko i jego matka. W sytuacji gdy dziecko jest pełnoletnie z wnioskiem musi wystąpić samo, ponieważ matce te uprawnienia nie przysługują.

Nadanie nazwiska męża matki

Na podstawie zgodnego oświadczenia małżonków złożonego przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego. Jeżeli

dziecko ukończyło lat 13 wymagana jest jego zgoda złożona osobiście. Nadanie nazwiska męża matki jest niedopuszczalne, jeżeli dziecko nosi nazwisko ojca, chyba że nazwisko ojca zostało nadane na podstawie sądowego ustalenia ojcostwa.

Nazwisko dziecka:

- pochodzącego z małżeństwa - ojca lub matki, zgodnie z aktem małżeństwa rodziców,
- uznanego - ojca lub matki, zgodnie z protokołem uznania,
- po ustalenia ojcostwa przez sąd - ojca lub matki, zgodnie z orzeczeniem sądu,
- przysposobionego - nazwisko przysposabiającego lub nazwisko dwuczłonne dotychczasowe + przysposabiającego, zgodnie z orzeczeniem sądu,
- o nieustalonym ojcostwie - nazwisko matki, na podstawie zgłoszenia urodzenia i aktów stanu cywilnego matki (urodzenia lub rozwiązanego małżeństwa),
- nieznanymi rodziców - nazwisko nadane przez sąd opiekuńczy.

Krystyna Gładych

Z państwami położonymi na kontynencie afrykańskim obrót prawny – poza północą tego kontynentu – mamy niewielki. Stąd też niewiele informacji o rejestracji stanu cywilnego jest przekazywanych do naszego kraju.

W Republice Południowej Afryki mamy małżeństwa zawierane zarówno w formie świeckiej jak i wyznaniowej. W formie świeckiej małżeństwo zawierane jest przed urzędnikiem stanu cywilnego, a w formie wyznaniowej przed osobą duchowną. Nie każde małżeństwo zawarte przed osobą duchowną jest uznawane przez władze RPA za prawnie zawarte. Aby małżeństwo zawarte w formie wyznaniowej miało skutki prawne w RPA, duchowny udzielający ślubu musi posiadać odpowiednią zgodę władz czyli musi mieć nadany status tzw. marriage officer.

Po zawarciu małżeństwa mężczyzna zachowuje swoje dotychczasowe nazwisko. Kobieta przybiera nazwisko męża, może jednak zachować swoje nazwisko rodowe i dodać do niego nazwisko małżonka. Dzieci zrodzone z małżeństwa noszą zawsze nazwisko ojca.

Wiek małżonków uprawniający do zawarcia małżeństwa, zarówno dla kobiety jak i mężczyzny, wynosi 21 lat. W przypadku osoby, która nie ukończyła 21. roku życia, do ważności małżeństwa potrzebna jest uprzednia zgoda ojca lub opiekuna prawnego.

Dla celów zawarcia małżeństwa za granicą Urząd Spraw Wewnętrznych RPA może wydać zaświadczenie o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa.

Istnieje instytucja uznawania dzieci tzw. „nieślubnych”. Oświadczenie o uznaniu dziecka przyjmuje od ojca or-

gan spraw wewnętrznych.

Urzędy stanu cywilnego prowadzą akty urodzeń, ślubów i śmierci. Z aktów tych wydaje się odpisy w formie skróconej i odpisy zupełne. Odpisy skrócone wydają regionalne ekspozytury Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Odpisy zupełne aktów, niezbędne w obrocie prawnym poza granicami RPA, wydaje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Departament of Home Affairs w Pretorii.

Podaje wzory dokumentów uprawnionych do obrotu prawnego poza granicami RPA:

1. odpis aktu małżeństwa udzielonego przez duchownego,
2. odpis aktu małżeństwa udzielonego przez urzędnika stanu cywilnego,
3. odpis aktu urodzenia,
4. odpis aktu zgonu.

Krystyna Gładych

Odpis aktu małżeństwa udzielonego przez duchownego

REPUBLIC VAN SUID-AFRIKA
VOLLEDIGE HUWELIKSERTIFIKAAT
(Uitgereik kragtens Wet 81 van 1963)

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA
FULL MARRIAGE CERTIFICATE
(Issued in terms of Act 81 of 1963)

Gesertifiseer 'n ware uitreksel uit die huweliksregister van: Certified a true extract from the marriage register of:

MAN—HUSBAND

1. I.O. No. 230303 51016 09 6 2. Geboortedatum: Jaar 1928 Maand 05 Dag 05
Date of birth: Year Month Day

3. Van Surname C. [REDACTED]

4. Volle voornam Forenames in full JACQUES

5. Huweliksstaat DIVORCEE 6. Land van geboorte POLAND
Marital status Country of birth

VROU—WIFE

7. I.O. No. 400116 01010 05 0 8. Geboortedatum: Jaar 1944 Maand 01 Dag 16
Date of birth: Year Month Day

9. Nootsvan Maiden name [REDACTED]

10. Huidige wettige van Present legitimate surname [REDACTED]

11. Volle voornam Forenames in full HEATHER ANNE

12. Huweliksstaat DIVORCEE 13. Land van geboorte SOUTH AFRICA
Marital status Country of birth

BESONDERHEDE VAN HUWELIK—PARTICULARS OF MARRIAGE

14. Datum van huwelik: Jaar 1991 Maand 10 Dag 19 15. Huwelik bevestig te Johannesburg
Date of marriage: Year Month Day Marriage solemnized at

16. Toestemming tot die huwelik verteen deur (net in die geval van minderjariges):
Consent to the marriage given by (only in the case of minors):

(a) Man - (b) Vrou -
Husband Wife

VERKLARING DEUR EGPAAR—DECLARATION BY MARRIED COUPLE

17. Hierdie huwelik is tussen ons voltrek in die teenwoordigheid van die ondergetekende getuies:
This marriage between us was contracted in the presence of the undersigned witnesses:

T. [REDACTED] HA [REDACTED]
Man/Husband Wife/Wife

18. D. [REDACTED] M. [REDACTED]
Getuie/Witness Getuie/Witness

VERKLARING DEUR HUWELIKSBEVESTIGER—DECLARATION BY MARRIAGE OFFICER

19. Hierdie huwelik is deur my bevestig op die dag van 1991
This marriage was solemnized by me on this day of OCTOBER 1991

H.M. [REDACTED] P. DE BEER
Huweliksbevestigter/Marriage Officer Kerkgenootskap/Landdroes- of ander kantoor
Denomination/Magistrate's or other office

DEPARTEMENT VAN BINNENLANDSE SAKE
PRIVAATSAK/PRIVATE SAC 114
(Aangelyke teatoordatumstempel)
13
(Initial/date stamp)
PRETORIA 0001
DEPARTMENT OF HOME AFFAIRS

S.A. PRETORIA 0001
PUSHKINSTRASIE 114
1992-02-05
P. DE BEER

Opbeur-generaal: Binnelandse Sake
Director-General: Home Affairs
P. D. DE BEER

Hierdie sertifikaat word sonder uitwissinge of veranderings uitgereik.
This certificate is issued without erasures or alterations.

Odpis aktu małżeństwa udzielonego przez urzędnika stanu cywilnego

G.P.-S. 017/2021

REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA
VOLLEDIGE HUWELIKSERTIFIKAAT
(Uitgevaardig volgens Wet 81 van 1963)

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA
FULL MARRIAGE CERTIFICATE
(Issued in terms of Act 81 of 1963)

Gesertifiseer 'n ware uittreksel uit die huweliksregister van:

Certified a true extract from the marriage register of:

MAN—HUSBAND

1. I.D. No. 660211 5252 10 5 2. Geboortedatum: Jaar 1966 Maand 02 Dag 11
Date of birth: Year 1966 Month 02 Day 11

3. Van K [redacted]
Surname

4. Volle voorname U Robert Stanislaw
Forenames in full

5. Huweliksstaat Bachelor 6. Land van geboorte Poland
Marital status Country of birth

VROU—WIFE

7. I.D. No. [redacted] 8. Geboortedatum: Jaar 1968 Maand 08 Dag 10
Date of birth: Year 1968 Month 08 Day 10

9. Moedersvan M [redacted]
Maiden name

10. Huidige wetlike van —
Present legitimate surname

11. Volle voorname M [redacted]
Forenames in full

12. Huweliksstaat Spinster 13. Land van geboorte Poland
Marital status Country of birth

BESONDERHEDE VAN HUWELIK—PARTICULARS OF MARRIAGE

14. Datum van huwelik: Jaar 1992 Maand 02 Dag [redacted] 15. Huwelik bevestig te Vereeniging
Date of marriage: Year 1992 Month 02 Day [redacted] Marriage solemnized at

16. Toestemming tot die huwelik verleen deur (net in die geval van minderjariges):
Consent to the marriage given by (only in the case of minors):

(a) Man — (b) Vrou —
Husband Wife

VERKLARING DEUR EGPAAR—DECLARATION BY MARRIED COUPLE

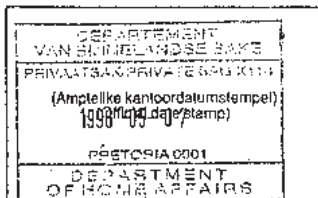
17. Hierdie huwelik is tussen ons voltrek in die teenwoordigheid van die ondergetekende getuies:
This marriage between us was contracted in the presence of the undersigned witnesses:

R.S. [redacted] M.M. [redacted]
Man/Husband Vrouw/Wife

18. J. [redacted] J. [redacted]
Getuie/Witness Getuie/Witness

VERKLARING DEUR HUWELIKSBEVESTIGER—DECLARATION BY MARRIAGE OFFICER

19. Hierdie huwelik is deur my bevestig op hede die 14th dag van February 1992
This marriage was solemnized by me on this the Department of Home Affairs
S. Van Vuuren Kerkenoorkant/Landros- of ander kantoor
Huweliksbevestiger/Marriage Officer Denomination/Magistrate's or other office

S. Van Vuuren
Direkteur-generaal, Binnelandse Sake
Director-General, Home Affairs

Hierdie sertifikaat word sonder uitwissing of veranderings uitgereik.
This certificate is issued without erasures or alterations.

Odpis aktu urodzenia

G.P.S 017-0016

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA
DEPARTMENT OF HOME AFFAIRS

Original with No. 016108102

No. 162725

REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA
DEPARTEMENT VAN BINNENLANDSE SAKE

FULL BIRTH CERTIFICATE VOLLEDIGE GEBOORTESERTIFIKAAT

ISSUED WITHOUT ERASURES OR ALTERATIONS • SONDER UITWISSINGS OF VERANDERINGS UITGEREIK

CHILD • KIND

1. Identity number / Identiteitsnommer: 94011175285080

2. Date of birth / Geboortedatum: 1991-01-17

3. Surname / Van: [Redacted]

4. Forenames / Voornamē: Dominon bharislaw bulaya

5. Sex / Geslag: Male

6. Place of birth / Geboorteplek: Mngqat

FATHER • VADER

7. Identity number / Identiteitsnommer: 6310145644684

8. Date of birth / Geboortedatum: 1961-10-14

9. Surname / Van: [Redacted]

10. Forenames / Voornamē: Tobias Nicollas

11. Place of birth / Geboorteplek: Johannesburg

MOTHER • MOEDER

12. Identity number / Identiteitsnommer: 6911100533084

13. Date of birth / Geboortedatum: 1969-11-10

14. Maiden name / Nooiensvan: [Redacted]

15. Forenames / Voornamē: [Redacted]

16. Place of birth / Geboorteplek: Poland

ENDORSEMENTS • ENDOSSEMENTE

[Signature]
Director-General • Direkteur-generaal
S. C. BOTHA

ORIGINAL DATE ISSUED
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA
DEPARTMENT OF HOME AFFAIRS
1991-07-03
REPUBLICA SUID-AFRIKA
DEPARTAMENT VAN BINNENLANDSE SAKE

Odpis aktu zgonu

ES 12 1992

NO 0015301

12-9-92/156

REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

VOLLEDIGE STERFTESERTIFIKAAT - FULL DEATH CERTIFICATE

(Uitgereik kragtens Wet 51 van 1952) (Issued in terms of Act 51 of 1992)

Gesertifiseer 'n ware uittreksel uit die sterferegister van
Certified a true extract from the death register of

- 1. Identiteitsnommer
Identity number:

5	7	0	1	3	2	2
---	---	---	---	---	---	---

5	2	9	2
---	---	---	---

1	1	5
---	---	---
- 2. Van
Surname: [REDACTED]
- 3. Voeg voorname
Forenames in full: Wolfgang Stephan
- 4. Geboortedatum: Jaar

1	9	5	2
---	---	---	---

 Maand

1	0	3
---	---	---

 Dag

2	2
---	---
- 5. Geslag
Sex: Male
- 6. Beroep
Occupation: Doctor
- 7. Huwelikstaat
Marital status: Single
- 8. Land van geboorte
Country of birth: Polsand
- 9. Aard van pensioen
Nature of pension: _____
- 10. Woonadres
Residential address: 6 Jupiter street Sunny Ridge Newcastle

BESONDERHEDE VAN DOOD - PARTICULARS OF DEATH

- 11. Datum van afsterwe: Jaar

1	9	9	5
---	---	---	---

 Maand

[REDACTED]

 Dag

0	7
---	---
- 12. Plek van afsterwe
Place of death: Newcastle
- 13. Oorsaak van dood
Cause of death: Flail chest
- 14. Duur van kwaal of laaste siekte
Duration of disease or last illness: Sudden
- 15. Naam van mediese praktisyn
Name of medical practitioner: Dr. J. H. Smit
- 16. Voorgenome begraafplek
Intended place of burial: Newcastle

AANGEWER/INFORMANT

- 17. Hoedanigheid
Capacity: Person causing burial
- 18. Geteken deur
Signed by: Illegible

J. S. C. P. ...
 Direkteur-generaal: Binnelandse Sake
 Director-General: Home Affairs

Obecnie obowiązujące przepisy paszportowe nie są przepisami nowymi - obowiązują już 10 lat. Nie jest tych przepisów dużo: ustawa i trzy rozporządzenia, a mianowicie:

- ustawa z dnia 29 listopada 1990 r. o paszportach (Dz.U. z 1991 r. Nr 2, poz.5 z późn. zmianami),
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 marca 1990 r. w sprawie wzorów oraz trybu wydawania paszportów, dokumentów wymaganych do ich otrzymania, a także trybu postępowania funkcjonariuszy Straży Granicznej w przypadku ujawnienia w czasie kontroli granicznej wad w paszportach (Dz.U. Nr 37, poz.358 z późn. zmianami),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie opłat paszportowych (Dz.U. Nr 152, poz.753),
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 1991 r. w sprawie zakresu oraz trybu zwrotu opłaty paszportowej i poniesionych kosztów w przypadku unieważnienia paszportu (Dz.U. Nr 58, poz.251 z późn. zmianami).

Przepisy dotyczące spraw paszportowych nie dotyczą kierowników urzędów stanu cywilnego, przedstawia je tylko z tego powodu, że temat paszportów jest ostatnio nagłośniony w mediach a to w związku z nowym wzorem druku książeczki paszportowej i centralnym systemem jej drukowania.

Paszport nie jest dokumentem tożsamości w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jednolity - Dz.U. z 1984 r. Nr 32, poz.174 z późn. zmianami). Paszport, zgodnie z art.1 ustawy o paszportach, jest dokumentem urzędowym uprawniającym do przekraczania

granicy i pobytu za granicą oraz poświadczającym obywatelstwo polskie, a także tożsamość osoby w nim wskazanej w zakresie danych, jakie dokument ten zawiera.

Ustalono zostały cztery rodzaje paszportów:

- paszport,
- paszport dyplomatyczny,
- paszport służbowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych,
- paszport blankietowy.

Posiadanie paszportu jest prawem każdego obywatela polskiego. Pozbawienie tego prawa lub ograniczenie może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych ustawą.

Organem paszportowym w kraju jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego osoby ubiegającej się o paszport, a za granicą konsul.

Minister spraw wewnętrznych i administracji może wydać paszport lub dokonać zmian w sytuacjach uzasadnionych, gdy przemawia za tym ważny interes osoby uprawnionej do otrzymania paszportu. Za zgodą ministra spraw wewnętrznych i administracji wojewoda może wydać paszport lub dokonać w nim zmian z pominięciem właściwości miejscowej.

Paszporty dyplomatyczne i służbowe wydaje, wznawia ich ważność oraz dokonuje w nich zmian minister spraw zagranicznych.

Paszporty blankietowe wydaje konsul w celu umożliwienia powrotu do kraju obywatelom polskim, którzy czasowo przebywają za granicą i nie posiadają paszportu wydanego w kraju.

Wydania paszportu w kraju odmawia się na wniosek:

- 1.sądu prowadzącego postępowanie w sprawie karnej lub cywilnej przeciw osobie ubiegającej się o paszport,
- 2.prokuratora generalnego w sprawie osoby ubiegającej się o paszport, co

do której podjęto czynności związane z przejęciem ścigania o przestępstwo popełnione za granicą,

- 3.organu prowadzącego przeciw osobie ubiegającej się o paszport postępowanie przygotowawcze lub wykonawcze w sprawie karnej o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego albo w sprawie karnej skarbowej.

Decyzje administracyjne wydane na wnioski podmiotów wyżej wymienionych są decyzjami obligatoryjnymi, co oznacza że organ paszportowy nie bada zasadności złożonego wniosku.

Wydania paszportu w kraju można odmówić:

- 1.jeżeli osoba ubiegająca się o paszport nie wykonała obowiązku ustawowego, a zachodzi uzasadniona obawa, że wyjazd za granicę osoby zobowiązanej uniemożliwi wykonanie tego obowiązku i niewykonanie obowiązku znajduje potwierdzenie w orzeczeniu sądu lub decyzji uprawnionego organu,
- 2.w razie prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione za granicą osoby starającej się o paszport, o ile czyn podlega w kraju odpowiedzialności karnej,
- 3.na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy, gdy uzyskano, w trybie przewidzianym w umowach międzynarodowych, potwierdzoną informację, że osoba w czasie pobytu za granicą dopuściła się przestępstwa lub wykroczenia z chęci zysku.

W uzasadnionych przypadkach, gdy organ który wystąpił z wnioskiem o odmowę wydania paszportu wyrazi zgodę, może być wydany paszport uprawniający do jednokrotnego przekroczenia granicy.

W przypadkach nagłych, związanych z chorobą lub pogrzebem członka rodziny albo potrzebą pilnego leczenia osoby ciężko chorej, paszport wydaje się w terminie do trzech dni.

Z wnioskiem o wydanie paszportu dla osoby nie posiadającej zdolności do czynności prawnych występuje jej przedstawiciel ustawowy. Na wydanie paszportu dla małoletniego dziecka obydwaj rodzice muszą wyrazić zgodę. W przypadku, gdy rodzice nie mogą dojść do porozumienia odnośnie wyrażenia zgody na wydanie paszportu dla dziecka, zgodę ich zastępuje orzeczenie sądu opiekuńczego.

Paszport wydawany jest na 1 osobę. Do paszportu rodzica można dopisać dziecko, jeżeli nie ukończyło lat 16 i podróżuje pod opieką posiadacza paszportu.

Paszport ważny jest przez 10 lat od dnia jego wydania, a utrata jego ważności nie pozbawia jego posiadacza prawa wjazdu na tym dokumencie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wydany paszport może zostać unieważniony decyzją wojewody z tych samych przyczyn, co odmowa wydania paszportu.

Zwierzchni nadzór nad sprawami paszportowymi sprawuje minister spraw wewnętrznych i administracji a w odniesieniu do paszportów dyplomatycznych i służbowych ministerstwa spraw zagranicznych - minister spraw zagranicznych.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 marca 1999 r. w sprawie wzorów oraz wydawania paszportów określa dokumenty, jakie składa osoba ubiegająca się o wydanie paszportu.

Dokumentami tymi są:

1. wypełnione podanie - kwestionariusz paszportowy,
2. dwie aktualne, wyraźne fotografie o wymiarach 5 cm x 4 cm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami w taki sposób, aby ukazywały głowę w pozycji z lewego półprofilu i z widocznym lewym uchem, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy,
3. odpis skrócony aktu urodzenia lub odpis zupełny w przypadku ubiegania się o wydanie paszportu po raz pierwszy,

4. odpis skrócony aktu małżeństwa w przypadku małżeństwa zawartego za granicą,

5. pisemny wniosek przedstawiciela ustawowego - jeżeli o paszport ubiega się osoba nie posiadająca zdolności do czynności prawnych,

6. pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych albo jednego z rodziców, gdy z orzeczenia sądu wynika, że prawo decydowania w sprawie wydania paszportu drugiemu z rodziców nie przysługuje, albo orzeczenie sądu zastępujące zgodę rodziców,

7. dowód uiszczenia opłaty paszportowej.

Przy składaniu dokumentów o wydanie paszportu należy przedstawić do wglądu dowód osobisty lub inny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo polskie.

Podanie o wydanie paszportu może być składane osobiście lub za pośrednictwem osoby trzeciej. Osoby zamieszkałe za granicą mogą składać podanie o wydanie paszportu za pośrednictwem poczty, tak też następuje odbiór paszportu.

W przypadku, gdy paszport posiada wady, funkcjonariusz straży granicznej nie dopuści do przekroczenia granicy przez osobę posługującą się takim dokumentem. Taki sam los spotka osobę, która będzie próbowała przekroczyć granicę legitymując się paszportem unieważnionym albo takim, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest on podrobiony lub przerobiony. W takich sytuacjach następuje odebranie paszportu przez straż graniczną i przekazanie go organowi paszportowemu.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie opłat paszportowych określa wysokość opłat paszportowych, tryb ich uiszczania, warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tych opłat oraz warunki podwyższania opłat w razie zawinionej utraty paszportu.

Za wydanie paszportu uprawniającego do wielokrotnych wyjazdów za granicę a wydawanego na 10 lat pobiera się opłatę paszportową w wysokości 100 zł.

W sytuacji, gdy istnieją ustawowe przesłanki do odmowy wydania paszportu, a osoba wykaże, że jej wyjazd za granicę jest konieczny - może otrzymać paszport do jednokrotnego przekroczenia granicy, za który musi zapłacić 50 zł.

Ulgową opłatę paszportową w wysokości 50 zł pobiera się od:

- emerytów, rencistów, osób niepełnosprawnych, a także współmałżonków tych osób, pozostających na ich wyłącznym utrzymaniu,
- osób przebywających w domach pomocy społecznej lub zakładach opiekuńczych albo korzystających z pomocy społecznej w formie zasiłków stałych,
- kombatantów i innych osób, do których stosuje się przepisy o kombatantach oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- uczącej się młodzieży szkół dziennych i studentów studiów stacjonarnych.

Nie pobiera się opłaty paszportowej za wydanie paszportu:

- małoletnim, którzy w dniu składania wniosku o wydanie paszportu nie mieli ukończonych 16 lat,
- osobom przebywającym w domach pomocy społecznej, zakładach opiekuńczych i na zasiłkach, jeżeli ich wyjazd za granicę następuje w celu długotrwałego leczenia lub w związku z koniecznością poddania się operacji,
- osobom, które złożyły podanie o wymianę paszportu z powodu jego wady technicznej,
- żołnierzom niezawodowym wyznaczonym do pełnienia służby poza granicami państwa.

Opłata paszportowa może ulec obniżeniu w przypadku wydania nowego paszportu przed upływem terminu ważności posiadanego paszportu, na skutek następujących okoliczności:

- zmiany nazwiska, imienia lub innych danych, które podlegają wpisowi do paszportu,
- zmiany wyglądu osoby posiadającej paszport, która może utrudnić

ustalenie jej tożsamości,
- braku w dotychczas posiadanym paszporcie miejsca na umieszczenie w nim stempli, wiz lub pieczęci poświadczających przekroczenie granicy.

W przypadkach podanych powyżej wysokość opłaty za wydanie nowego paszportu ustala się odejmując od opłaty obowiązującej w dniu złożenia podania o wydanie nowego paszportu jedną dziesiątą części tej opłaty za każdy pełny rok pozostający do upływu terminu ważności dotychczas posiadanego paszportu.

Podwyższa się opłatę paszportową do kwoty 300 zł w sytuacji wydania nowego paszportu przed upływem terminu ważności paszportu posiadanego, jeżeli utrata dokumentu nastąpiła z winy jego posiadacza.

W razie kolejnej utraty paszportu z winy jego posiadacza, za nowy paszport trzeba zapłacić już 400 zł.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1991 r. w sprawie zakresu oraz trybu zwrotu opłaty paszportowej i poniesionych kosztów w przypadku unieważnienia paszportu określa, że decyzje w sprawie zwrotu opłaty wydawane są z urzędu. Zwrot opłaty paszportowej przysługuje za każdy rok objęty unieważnieniem paszportu, łącznie z rokiem, w którym wydano decyzję o unieważnieniu paszportu. Wysokość tej opłaty ustala się przyjmując za każdy rok dziesiątą część opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji w tej sprawie.

Na wniosek osoby, której paszport został unieważniony, organ paszportowy wydaje decyzję w sprawie zwrotu kosztów wyjazdu za granicę, który nie doszedł do skutku z powodu unieważnienia paszportu. Zwrot kosztów obejmuje faktycznie poniesione koszty przejazdu oraz koszty za uzyskanie wiz osoby, której paszport został unieważniony i dzieci objętych tym paszportem.

Krystyna Gładych

Krystyna Gładych

Z przedmowy:

W publikacji „Administracyjna zmiana imion i nazwisk” przedstawiłam, jak kształtowała się administracyjna zmiana nazwiska i imienia (imion) od roku 1945 do chwili obecnej. Opracowanie to zawiera przepisy prawne, które obowiązywały po zakończeniu II wojny światowej oraz te, które obowiązują obecnie.

ADMINISTRACYJNA ZMIANA IMION I NAZWISK

Adek Kotuła, Kierownik USC Łódź-Centrum dokonujący z upoważnienia Prezydenta Miasta Łodzi zmiany imion i nazwisk w gminie Łódź stwierdził:

(...) „ADMINISTRACYJNA ZMIANA IMION I NAZWISK” jest napisana prostym, komunikatywnym językiem. Podaje wiele przykładów, co czyni publikację nowoczesną pomocą przy rozstrzyganiu spraw z zakresu zmiany imion i nazwisk.

Ogromna wiedza i doświadczenie autorki opracowania Pani Krystyny Gładych czyni publikację cennym źródłem informacji dla wszystkich urzędników zajmujących się tym zagadnieniem.

Gorąco polecamy Państwu tę pozycję.

Nabyć ją można składając zamówienie pod adresem:

PTH „TECHNIKA”

ul. Toszecka 2

44-102 Gliwice

tel. (0-32) 231-97-03

faks (0-32) 232-71-31

Cena 1 egz. wynosi tylko 35,00 zł. Koszt. wysyłki 5,00 zł.

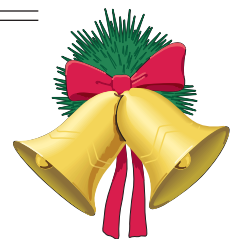
PTH „Technika” – GLIWICE 2001

WSZYSTKIM NASZYM CZYTELNIKOM

ŻYCZYMY DUŻO RADOŚCI

ŚWIĄTECZNYCH

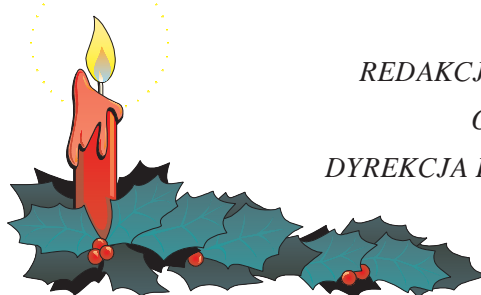
ORAZ POMYSŁNOŚCI W 2002 ROKU

REDAKCJA BIULETYNU

ORAZ

DYREKCJA PTH „TECHNIKA”

GALERIA USC

GOLENIÓW

Sala ślubów

USC w Goleniowie - poczekalnia

Miasto GOLENIÓW

- województwo zachodniopomorskie
- kod terytorialny 3204024, 3204025
- liczba mieszkańców
 - miasta 22630
 - gminy 9063
- obszar
 - miasta 1174 ha
 - gminy 43132 ha

Goleniów jest jednym z większych miast województwa zachodniopomorskiego, położonym 35 km na północ od Szczecina w centrum Puszczy Goleniowskiej, nad rzeką Iną. Miasto jest dynamicznie rozwijającym się ośrodkiem przemysłowym, usługowym i handlowym. Siedzibą Urzędu Stanu Cywilnego w Goleniowie jest budynek Urzędu Gminy i Miasta, mieszczący się przy Placu Lotników. Jest to nowy budynek, do którego USC przeniósł się ze starej siedziby w 1999 r.

Urząd Stanu Cywilnego obsługuje mieszkańców całej gminy, w skład której wchodzi: miasto Goleniów, będące siedzibą władz samorządowych gminnych i powiatowych oraz 32 sołectwa. Wydaje się w nim rocznie około 6500 odpisów stanu cywilnego, 200 zaświadczeń i 100 decyzji. Sporządza się średnio w roku

- 600 aktów urodzeń
- 200 aktów małżeństw
- 320 aktów zgonów.

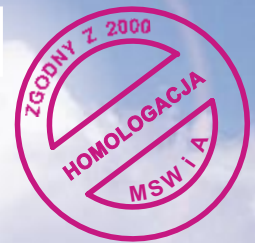
W urzędzie tym pracują trzy osoby. Kierownikiem USC w Goleniowie jest Ryszard Płatek, a zastępcą kierownika Aneta Kierzykowska.

W zasobach archiwalnych goleniowskiego USC znajduje się 1570 stuletnich ksiąg niemieckich z całego powiatu goleniowskiego, 348 wtóropisów aktów urodzeń, małżeństw i zgonów z ościennych urzędów stanu cywilnego oraz 350 ksiąg stanu cywilnego wraz z aktami zbiorowymi, założonych po 1945 roku.

W chwili obecnej USC w Goleniowie jest całkowicie skomputeryzowany. Od września 2001 r. jest użytkownikiem „Programu - USC” firmy PTH „Technika” z Gliwic.

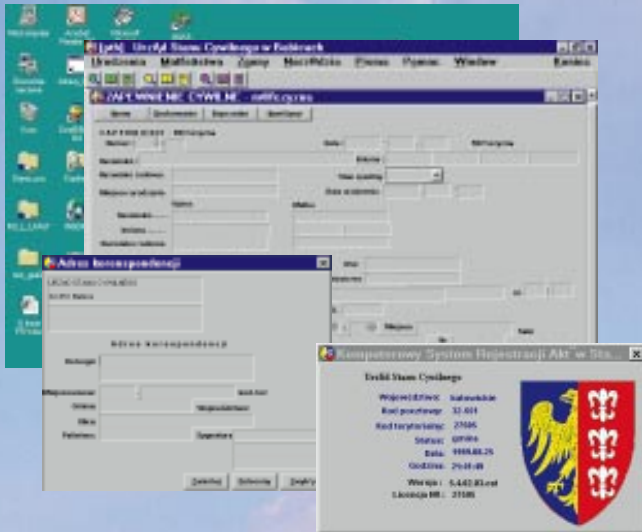
Adres USC:

72-100 Goleniów, Plac Lotników 1
tel. (0-91) 469 82 60, e-mail: usc@goleniow.pl

SN_USC²⁰⁰⁰ wersja 5.60

TO W PEŁNI GRAFICZNE OPROGRAMOWANIE DLA USC

PTH „Technika” oferuje oprogramowanie SN_USC²⁰⁰⁰ dla urzędów stanu cywilnego w wersji dostosowanej do:

- ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie ustaw k.r.o., kpc., prawo o asc., itd. (uwzględniającej ustalenia konkordatu),
- ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r.

W programie zastosowano najnowsze technologie informatyczne:

- język czwartej generacji (4GL),
- komercyjne bazy danych.

LISTA DOSTĘPNYCH FUNKCJI:

- Rejestracja zdarzeń
- Zapewnienia do ślubu
- Wzmianki dodatkowe
- Adnotacje w rubryce UWAGI
- Obsługa przypisków
- Obsługa zawiadomień
- Obsługa BEL
- Obsługa GUS
- Wyszukiwanie w skorowidzach
- Pobieranie danych z archiwum
- Decyzje
- Protokoły
- Dziennik udostępnień
- Zaświadczenia o zdolności prawnej
- Korespondencja
- Adresowanie kopert
- Indeks rzeczowy pism
- Powiązanie aktów z przypiskami
- Statystyka zdarzeń
- Katalog imion, miast
- Raportowanie pracy USC

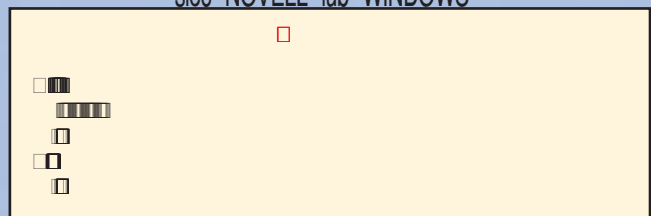
CENY APLIKACJI

Ceny:	licencja	upgrade
1 stanowisko	3500 zł	1000 zł
do 3 stanowisk	5000 zł	1500 zł
pow. 3 stanowisk	3500 + n * 750	1000 + n * 250
n - liczba stanowisk > 3		

CENY PROGRAMÓW URUCHAMIAJĄCYCH

Platformy	DOS*	unix
	WIN98	NT
cena za stanowisko	800 zł	1200 zł

* DOS i WIN98 - aplikacje klient/serwer lub serwery plików sieć NOVELL lub WINDOWS

NASZE OPROGRAMOWANIE ZAKUPIŁO PONAD 240 URZĘDÓW STANU CYWILNEGO W KRAJU M.IN.:

Radom, Legnica, Zielona Góra, Toruń, Lublin, Siedlce, Olsztyn, Wrocław, Poznań, Rzeszów, Tarnów, Gdańsk, Chorzów, Gliwice, Bytom, Włocławek, Zabrze, Puławy, Głogów, Cieszyn, Pszczyna, Nowy Targ, Nowa Sól, Sosnowiec, Pyrzyce, Leszno, Góra, Konin, Ciechanów, Ostrołęka, Zgierz, Elbląg, Bielsko-Biała ...